

297

D E K R E T

z dnia 23 lipca 1951 r.

o planowym skupie zbóż.

W celu zabezpieczenia normalnego zaopatrzenia ludności miast w produkty zbożowe, stworzenia korzystnych warunków zbytu produkcji rolnej po stałych i opłacalnych cenach, popierania dalszego rozwoju produkcji rolnej oraz zapobieżenia dowolności w ustalaniu obowiązków w zakresie sprzedaży zbóż —

na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 26 maja 1951 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 235) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

D z i a ł I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Wprowadza się planowy skup zbóż.
2. Prezydium Rządu uchwała państwowy plan skupu zbóż.
3. Państwowy plan skupu zbóż ustalany jest na każdy rok gospodarczy; rokiem gospodarczym w rozumieniu niniejszego dekretu jest okres od dnia 15 lipca do dnia 14 lipca roku następnego.

Art. 2. Państwowym planem skupu zbóż objęte są: żyto, pszenica, jęczmień i owies.

Art. 3. W ramach państwowego planu Centralny Urząd Skupu i Kontraktacji planuje, organizuje i nadzoruje skup zbóż.

Art. 4. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia jednostki gospodarcze, powołane do skupu zbóż.

D z i a ł II.

Obowiązek sprzedaży zbóż.

Art. 5. 1. Obowiązek sprzedaży zbóż ciąży na osobach fizycznych i prawnych, będących właścicielami lub posiadaczami gospodarstw rolnych, oraz na masach spadkowych, w skład których wchodzi gospodarstwa rolne.

2. Jeżeli na gospodarstwie rolnym ustanowione zostało prawo użytkowania albo też gospodarstwo rolne oddane jest w dzierżawę, obowiązek sprzedaży zbóż ciąży na użytkowniku lub dzierżawcy.

Art. 6. 1. Za gospodarstwo rolne uważa się ogólny obszar gruntów, położonych w jednym powiecie, które stanowią własność albo są w posiadaniu lub dzierżawie:

- 1) jednej osoby fizycznej lub prawnej bądź
- 2) dwóch lub więcej osób fizycznych lub prawnych, a są objęte wspólną ich gospodarką.

2. Za wspólną gospodarkę uważa się gospodarkę rolną, której sposób prowadzenia wskazuje na to, iż stanowi ona jedną całość gospodarczą, w szczególności wskutek dokonywania wspólnych zbiorów oraz zaspakajania

wspólnych potrzeb z przychodów osiągniętych z gospodarstwa jako całości.

Art. 7. 1. Obowiązek sprzedaży rozpoczyna się z początkiem tego roku gospodarczego, w którym nastąpiło objęcie w posiadanie gospodarstwa rolnego lub ustaly okoliczności faktyczne, uzasadniające zwolnienie od obowiązku sprzedaży. Obowiązek sprzedaży nie powstaje, jeżeli spełnił go poprzedni posiadacz.

2. Obowiązek sprzedaży kończy się z upływem tego roku gospodarczego, w ciągu którego ustaly posiadanie gospodarstwa rolnego lub powstały okoliczności faktyczne, uzasadniające zwolnienie od obowiązku sprzedaży.

Art. 8. W stosunku do członków spółdzielni produkcyjnych obowiązek sprzedaży zbóż co do gruntów, przekazanych przez nich spółdzielni, kończy się z dniem dokonania z tych gruntów — zespolowych zbiorów na rzecz spółdzielni.

Art. 9. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady i tryb ustalania obowiązków sprzedaży zbóż w planowym skupie przez spółdzielnie produkcyjne i inne uspołecznione gospodarstwa rolne.

Art. 10. 1. Ilość zboża objętą obowiązkiem sprzedaży ustala się w zależności od ogólnego obszaru gruntów ornych w danym gospodarstwie po odliczeniu od tego obszaru powierzchni przyjętych do zagospodarowania odłogów. Obszar ten stanowi podstawę do zaliczenia poszczególnych gospodarstw do grup gospodarstw przy ustalaniu norm.

2. Nie są gruntami ornymi w rozumieniu niniejszego dekretu:

- 1) grunty pod wodami otwartymi lub zamkniętymi,
- 2) grunty leśne i pod lasami,
- 3) grunty pod naturalnymi łąkami i pastwiskami,
- 4) nieużytki, do których zalicza się lotne piaski, bagna, mokradła, strome stoki i parowy, skały, szutrowiska, okopy, doły po żwirze, glinie, torfie, piasku itp.

Art. 11. 1. Podstawą ustalania ilości zboża, objętej obowiązkiem sprzedaży, jest obszar gruntów ornych, wyrażony w hektarach przeliczeniowych.

2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady obliczania obszaru gruntów ornych w hektarach przeliczeniowych w zależności od położenia i jakości tych gruntów.

Art. 12. Zwalnia się od obowiązku sprzedaży zbóż posiadaczy gospodarstw (art. 5) o obszarze gruntów ornych do 1 ha przeliczeniowego.

Art. 13. 1. Obniżenie ilości zboża, objętej obowiązkiem sprzedaży, przysługuje z tytułu:

- 1) utrzymania przez posiadacza gospodarstwa rolnego o obszarze do 5 ha przeliczeniowych więcej niż 4-ga dzieci do lat 14,
- 2) hodowli trzody chlewnej.

2. Rada Ministrów ustali w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady oraz tryb przyznawania obniżek.

Art. 14. Przy obliczaniu ilości zboża, objętej obowiązkiem sprzedaży, nie wlicza się:

- 1) w indywidualnych gospodarstwach rolnych:
 - a) powierzchnni zagospodarowanych odłogów w okresie do 2 lat po ich zagospodarowaniu,
 - b) powierzchnni gruntów pod zakontraktowanymi uprawami buraka cukrowego, rzepaku, rzepiku, lnu i konopi,
- 2) w spółdzielniach produkcyjnych:
 - a) powierzchnni gruntów pod zakontraktowanymi uprawami buraka cukrowego, rzepaku, rzepiku, lnu i konopi,
 - b) powierzchnni odłogów przydzielonych spółdzielni z Państwowego Funduszu Ziemi w okresie do 2 lat od ich przydzielenia.

Art. 15. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady obliczenia ilości zboża w kilogramach, przypadającej od 1 ha przeliczeniowego dla poszczególnych grup indywidualnych gospodarstw rolnych w poszczególnych gminach (normy).

Art. 16. 1. Za sprzedane zboża wypłaca się sprzedawcy należność w gotówce, obliczoną według dotychczasowych obowiązujących cen.

2. Za zboże sprzedane ponad ilość, objętą obowiązkiem sprzedaży, przyznaje się premię gotówkową; wysokość premii w stosunku procentowym do obowiązującej ceny określi Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 17. Posiadacze gospodarstw rolnych (art. 5) obowiązani są do sprzedaży zbóż w okresie od dnia 15 lipca do dnia 31 grudnia danego roku; terminy sprzedaży dla poszczególnych gospodarstw ustala prezydium gminnej rady narodowej na wniosek delegata powiatowego pełnomocnika Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

Art. 18. 1. Zobowiązany powinien dostarczyć zboże na koszt własny do punktu skupu.

2. Dostarczone zboże powinno odpowiadać obowiązującym normom jakościowym (standartom).

Art. 19. W przypadku niewykonania obowiązku sprzedaży należności z tego tytułu podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu przymusowym w administracji.

Art. 20. 1. Osoby fizyczne i prawne, posiadające pomieszczenia nadające się do przechowywania zboża, obowiązane są oddać je na określony czas za opłatą do dyspozycji jednostek gospodarczych powołanych do skupu.

2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia władze, właściwe do wydawania decyzji, tryb postępowania oraz zasady ustalania opłat za zajęte pomieszczenia.

Art. 21. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia:

- 1) gatunki zbóż oraz inne produkty rolne, jakie mogą być przyjmowane zamiast zboża, objętego obowiązkiem sprzedaży, oraz normy zamiany,
- 2) właściwość władz w zakresie sporządzania i zatwierdzania terenowych planów w ramach państwowego planu skupu zbóż,
- 3) postępowanie w sprawie ustalania ilości zbóż objętych obowiązkiem sprzedaży,
- 4) zasady i tryb częściowego lub całkowitego zwolnienia poszczególnych grup gospodarstw rolnych od obowiązku sprzedaży zbóż,
- 5) zasady tworzenia funduszu nagród na cele premiovania skupu i przyznawania nagród.

D z i a ł III.

Przepisy karne.

Art. 22. 1. Kto nie wykonywa ciężącego na nim obowiązku sprzedaży zbóż lub powoduje obniżenie ich jakości —

podlega karze grzywny do 4.500 zł.

2. Postępowanie wszczęte na podstawie ust. 1 umarza się, jeżeli sprawca przed zapadnięciem orzeczenia przedłoży władzy orzekającej dowód wykonania obowiązku sprzedaży.

3. Orzekanie następuje w trybie postępowania karno-administracyjnego.

Art. 23. Kto złośliwie uchyla się od ciężącego na nim obowiązku sprzedaży zbóż w ramach planu, utrudnia lub udaremnia wykonanie tego obowiązku przez inne osoby, albo publicznie nawołuje do uchylania się od tego obowiązku —

podlega karze więzienia do lat 3 lub aresztu.

Art. 24. Wszelkie naruszenie przepisów niniejszego dekretu oraz rozporządzeń i zarządzeń wydanych na jego podstawie karane będzie w myśl obowiązujących przepisów.

D z i a ł IV.

Przepisy końcowe.

Art. 25. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wszystkim ministrom i Prezesowi Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

Art. 26. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:
H. Minc